

Imposibila întoarcere

De data aceasta nu mai există nici o îndoială. Interesele României sînt ignorate cras de clasa politică. Nu mai există vinovați și inocenți. Mîna în mîna, președintele și primul ministru, guvernul și parlamentul au reușit ceea ce părea de necrezut acum cîteva luni: să ne facă de rîs în fața lumii întregi.

Am crezut, naiv, că lucrurile se vor schimba. Am avut încredere că tăria de caracter a președintelui Băsescu se va concretiza într-un model politic de care ne vom aminti cu plăcere și mîndrie în cîteva decenii. Ne vom simți mîndri de a fi fost parte la ceva măreț: schimbarea la față a României. Privind în urmă cu nu mai puțin de o lună, nu pot decît să îmi zîmbesc amar în barbă și să mă alătur celor care și-au declarat dezamăgirea și dezgustul, la fel cum au făcut-o cu cîțiva ani în urmă cînd fostul președinte Constantinescu s-a dovedit a nu avea nici un fel de voință și forță politică. Astăzi, președintele Băsescu și premierul Popescu-Tăriceanu s-au prins într-o trîntă sterilă, din care de pierdut nu avem de pierdut decît noi.

Ideea președintelui de a se menține tare pe poziții a nu a fost rea. Ca principiu, ea arăta tărie de caracter și voința de a face o schimbare morală a conducerii țării, schimbare care este mai mult decît întîrziată la noi. Din păcate, continuată pînă în pînzele albe și orbește, fără nici un fel de strategie politică, ea s-a transformat într-o cruciadă ridicolă. Pe de altă parte, cel numit mai în glumă, mai în serios „moliceanu” a vrut să ne convingă că nu își merită poreclă. S-a agățat copilărește de scaun și s-a hotărît să nu cadă pentru nimic în lume. Rezultatul? Îl vedem cu toții la televizor, îl citim în presa scrisă. Sîntem o țară

fără conducători, sau, cum s-a mai spus de altfel în nenumărate cazuri, cu conducătorii pe care îi merităm.

Din păcate, consecințele crizei politice nu se lasă așteptate. Politicul și economicul merg mână-n mână. Iar primele semne ale căderii leului sînt deja vizibile. Îngrijorarea marilor investitori care au făcut din piața românească una foarte atractivă la începutul anului calendaristic este acum și ea din ce în ce mai accentuată. În sfera politicului, comentariile acide ale cancelarului german nu mai au darul de-a-i mișca pe politicienii de pe Dîmbovița, iar Uniunea Europeană care îi unise pe rivalii de moarte de acum, odată cucerită, nu mai e interesantă. În plan intern, însă, marele cîștigător este PSD-ul, pe care mulți îl consideraseră cu atîta bucurie defunct și ieșit de pe scena istoriei. Ei bine, Băsescu și Tăriceanu au reușit performanța nu numai de a-l reînvia, ci de a-l transforma în arbitrul scenei politice. Și odată cu el, Ion Iliescu a trebuit să revină de la pensie și să-și arboreze bine-cunoscutul zîmbet providențial. Imposibila întoarcere a fostului președinte a devenit realitate. Iar de data aceasta, victoria pare să fie deplină. Revenirea la putere a PSD-ului la proximele alegeri îi va consfinți poziția de cel mai de succes fost partid comunist. Iar pe noi ne va transforma, probabil pentru multe generații de acum încolo, în clovnul sărac și retardat al Uniunii Europene, de care nimeni nu va putea rîde în public pentru a nu fi acuzat de discriminare, dar care va produce hohote nestăvilite prin debaralele Bruxelles-ului. © 2007 George Șipoș